

Udenrigsministeriet

Folketingets Retsudvalg

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>

Sag/ID Nr.
2021 - 12839

Enhed
JTFM

Dato
7. april 2021

REU alm. del – svar på spørgsmål nr. 763 fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) stillet den 10. marts 2021 til udenrigsministeren

Spørgsmål

Vil ministeren i forlængelse af samrådet den 3. marts om hjemtagelse af børn i Syrien, jf. REU alm. del - samrådssp. Å, redegøre for, hvordan Børnekonventionen spiller sammen med, at et barn ikke lovligt kan adskilles fra sin mor, og hvordan moren kan give et juridisk bindende samtykke til adskillelse?

Svar

Der er til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet bidrag fra Social- og Ældreministeriet, som har oplyst følgende:

”FN’s Konvention om Barnets Rettigheder (børnekonventionen) indeholder i artikel 9 en særskilt beskyttelse af barnet mod tvangsmæssig adskillelse fra sine forældre. Efter artikel 9, stk. 1, er Danmark forpligtet til at sikre, at et barn ikke adskilles fra sine forældre mod deres vilje, undtagen når kompetente myndigheder, hvis afgørelser er undergivet retlig prøvelse, i overensstemmelse med gældende lov og praksis bestemmer, at en sådan adskillelse er nødvendig af hensyn til barnets tarv. Det fremgår videre, at en sådan beslutning kan være nødvendig i særlige tilfælde, f.eks. ved forældres misbrug eller vanrøgt af barnet, eller hvor forældrene lever adskilt, og der skal træffes beslutning om barnets bopæl.

Det bemærkes, at artikel 9 i børnekonventionen alene vedrører det tilfælde, hvor barnet adskilles fra sine forældre mod forældrenes vilje. Bestemmelsen finder således ikke anvendelse, hvis adskillelsen sker med forældrens samtykke. Der fremgår ikke direkte af børnekonventionen krav til samtykket, men det lægges til grund, at kravene

hertil efter børnekonventionen er identiske med de krav, der stilles efter den Europæiske Menneskerettighedskonvention, og at der således skal være tale om et frivilligt samtykke, der gives på et fuldt oplyst grundlag.

Børnekonventionen indeholder i artikel 3, stk. 1, en forpligtelse til, at barnets tarv skal komme i første række i alle foranstaltninger vedrørende børn. Dette gælder således også i forhold til adskillelse af et barn fra sine forældre med forældrenes samtykke. FN's Børnekomité har afgivet en generel udtalelse om artikel 3, stk. 1. Denne er ikke juridisk bindende for staterne, men tjener som fortolkningsbidrag. FN's Børnekomité har heri udtalt, at hensynet til barnets tarv er et grundlæggende princip i konventionen.

Forpligtelsen efter artikel 3, stk. 1, til, at barnets tarv skal komme i første række, er ikke ensbetydende med, at andre hensyn ikke kan tillægges betydning, men bestemmelsen medfører en ret for barnet til, at hensynet til dets tarv skal veje tungere end andre hensyn i afvejningen.

Børnekomitéen har udtalt, at i vurderingen af hensynet til barnets tarv skal der tages hensyn til, hvordan en foranstaltning påvirker barnets udvikling på både kort, mellemlangt og langt sigt. Fokus skal være på at identificere mulige løsninger, som er til barnets bedste.

Barnets tarv er ikke defineret i konventionen, men afhænger af en konkret vurdering af det enkelte barn og det enkelte barns situation.”

Med venlig hilsen

Jeppe Kofod